

Τρίτον τεμάχιον τῶν αὐτῶν διαστάσεων ἀφίσαμεν ἀνευ ψεκασμοῦ καὶ εἰς τοῦτο ἐφηρμόσαμεν τὰς συνήθεις καλλιεργητικὰς ἐργασίας (ἄροσιν — σκάλισμα). Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης μετὰ τὸ Ντάουπον ἤρχισαν νὰ διαφαίνωνται περὶ τὰς 15 'Ιουλίου.

Οὕτω εἰς τὸ τεμάχιον τὸ ψεκασθὲν μετὰ διάλυμα 1% τὰ φύλλα τῶν ζιζανίων (ἀγρι-άδας) ἄρχισαν νὰ γίνωνται χλωρωτικά καὶ εἰς τὰς ἀπολλήξεις αὐτῶν νὰ μαραίνωνται.

Εἰς τὸν βέλτιουραν ὁμως καὶ τσιποκόλαμον ἀνεπισημῶς μεταβολὰς εἰς τὴν χλωροφύλλῃν τῶν διεπιστώσαμεν εἰς τὴν πρώτῃν μας ταύτην παρατήρησιν. Μεταβολὴν ἐπίσης διεπιστώσαμεν εἰς τὴν χλωροφύλλῃν τῶν φύλλων κληματίδων τοῦ Παλέρμου, αἱ ὁποῖαι, παρὰ τὰς προφυλάξεις, κατὰ τὸν ψεκασμὸν διεβράχθησαν διὰ τοῦ ψεκαστικοῦ διαλύματος.

Εἰς τὸ δεύτερον τεμάχιον, τὸ ψεκασθὲν μετὰ δόλυσιν Ντάουπον 0,5% οὐδεμίαν ἐνδειξιν ἐπιδράσεως τοῦ φαρμάκου διεπιστῶθη κατὰ τὴν πρώτῃν ταύτην παρατήρησιν τῆς 15) 6) 65, πλὴν ἐλαφροτάτης ἀσθενούς μεταβολῆς τοῦ χρώματος τῶν φύλλων τῆς ἀγριάδας.

Εἰς τὸ τεμάχιον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐφηρμόσθη ψεκασμὸς τὰ ζιζάνια ἀνεπτύσσονται κανονικῶς. Δευτέραν παρατήρησιν ἐξετέλεσαμεν τὴν 10ην 'Ιουλίου 1965. Κατ' αὐτὴν: Εἰς τὸ τεμάχιον τὸ ψεκασθὲν μετὰ δόλυσιν Ντάουπον 1% ἡ ἀγριάδα εἶχεν ἀπορροσθῆ εἰς ποσοστὸν 70%, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον 30% ἦτο ἐντόνως χλωρωτικὸν καὶ ἡμιαπεξηραμένον. Ὁ βέλτιουρας ἦτο ἐντόνως χλωρωτικὸς καὶ ἀπεξηραμένος εἰς ποσοστὸν 40%. Τὸ τσιποκόλαμον ἔφερε συμπτώματα χλωρώσεως. Ἦτο ἡμιαπεξηραμένον εἰς ποσοστὸν 10%. Παρατηρήθησαν ὁμως συμπτώματα φυτοτοξικότητος εἰς τὰ πρέμνα τῆς ποικιλίας Παλέρμου Τυνησίας, τῶν ὁποίων αἱ διαβραχεῖσαι κληματίδες ἀπεξηράθησαν ἢ ἔφερον φύλλα μετὰ φαιοφθὰς κηλίδας ἐγκουμάτων.

Εἰς τὸ τεμάχιον τὸ ψεκασθὲν μετὰ δόλυσιν 0,5% καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην παρατήρησιν τῆς 10) 7) ἡ ἀγριάδα ἐφαίνετο ἡμιαπεξηραμένη εἰς ποσοστὸν 40%, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν αὐτῆς ἐφαίνετο χλωρωτικὸν ἢ ἐλαφρῶς μαραμένον.

Ὁ βέλτιουρας παρουσίαζεν ὄψιν χλωρωτικὴν καὶ εἰς ποσοστὸν 10% ἐλαφρῶς ἡμιαπεξηραμένος. Τὸ τσιποκόλαμον διάσπαρτα φαινόμενα χλωρώσεως. Καὶ εἰς τὸ τεμάχιον τοῦτο τὰ διεβραχέντα φύλλα τῶν πρέμνων παρουσίαζον φαιοφθὰς κηλίδας ἐγκουμάτων.

Εἰς τὸ μάρτυρα (δηλ. τὸ τεμάχιον ποῦ

ἐφηρμόσθη ἄροσις καὶ σκάλισμα) τὰ ζιζάνια ἀνεπτύχθησαν κανονικῶς καὶ βεβαίως ἦτο ἐξώφθαλμος ἡ διαφορά τῶν ἀπὸ τὰ ψεκασθέντα.

Τρίτη παρατήρησις ἐγένετο τὴν 2αν Αὐγούστου. Κατ' αὐτὴν εἰς τὸ τεμάχιον τὸ ψεκασθὲν μετὰ 1% Ντάουπον ἡ ἀγριάδα ἀπεξηράθη εἰς ποσοστὸν 90%, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς 10% παρέμεινε καχεκτικὸν καὶ χλωρωτικόν.

Ὁ βέλτιουρας κατεστράφη (ἀπεξηράθη) εἰς ποσοστὸν 70% ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον 30% αὐτοῦ παρέμεινε κίτρινον καὶ ἡμιαπεξηραμένον.

Τὸ τσιποκόλαμον παρέμεινε μετὰ συμπτώματα χλωρώσεως καὶ μόνον ἐν ποσοστὸν αὐτοῦ 25% ἐφαίνετο ἡμιαπεξηραμένον.

Τὰ συμπτώματα ὁμως φυτοτοξικότητος τοῦ φαρμάκου ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν πρέμνων κατέστησαν πιδ ἔντονα εἰς τὰς διαβραχεῖσας κληματίδας μετὰ ἀποτέλεσμα ταῦτα νὰ ἀποξηρανθῶσι πλήρως καὶ νὰ πέσωσιν ἐκ τῶν κληματίδων.

Εἰς τὸ τεμάχιον τὸ ψεκασθὲν μετὰ δόλυσιν 0,5% Ντάουπον κατὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην ἡ ἀγριάδα ἦτο ἐντόνως μαρμαμένη ἢ ἀπεξηραμένη εἰς ποσοστὸν 70% τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσοστὸν 30% ἦτο ἐλαφρῶς μαρμαμένη καὶ χλωρωτικὴ. Ὁ βέλτιουρας ἦτο ἀπεξηραμένος εἰς ποσοστὸν 30% εἰς τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσοστὸν αὐτοῦ χλωρωτικὸς. Τὸ τσιποκόλαμον παρουσίαζεν ἐλαφρὰ συμπτώματα χλωρώσεως καὶ ἦτο ἐλαφρῶς ἡμιαπεξηραμένον εἰς ποσοστὸν 10%. Καὶ εἰς τὸ τεμάχιον τοῦτο τὰ φύλλα τῶν πρέμνων, τὰ ὁποῖα τηχόν διεβράχθησαν ἔφερον φαιοφθὰς κηλίδας ἀπεξηραμένας καὶ μερικὰ τοῦτων εἶχον πέσει ἐκ τῶν κληματίδων.

Εἰς τὸ τρίτον τεμάχιον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐγένετο διαβροχή, ἀλλὰ αἱ συνήθεις ἐργασίαι ἢ ἀνάπτυξις τῶν ζιζανίων συνεπληρώθη κανονικῶς.

Ἐν συμπεράσματι τὸ ὡς ἄνω πείραμα ἀπέδειξε ὅτι: Δύναιται νὰ γίνῃ καταπολέμησις τῆς ἀγριάδας κυρίως καὶ εἰς μικρότερον ποσοστὸν τοῦ βέλτιουρα καὶ τσιποκόλαμου. Ἡ φυτοτοξικότης ὁμως τοῦ φαρμάκου ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν μητρικῶν φυτειῶν, ὅτινα ὡς γνωστὸν ἔρπουσιν τοῦ ἐδάφους, μᾶς ἠμπόδισεν νὰ ἐπιχειρήσωμεν καὶ δεύτερον ψεκασμὸν, ὡς αἱ ὀδηγίαι τοῦ φαρμάκου, ἵνα ἀποφύγωμεν ἴσως ὀλοσχερὴ καταστροφὴν τῶν κληματίδων. Βεβαίως τὸ Διχλωροπροπιονικὸν Νάτριον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐφαρμόσθῃ εἰς ἀμτέλους καὶ σταφιδάμπελους, τῶν ὁποίων τὰ πρέμνα εἶναι ὑψηλά καὶ δὲν διατρέχει κίνδυνον διαβροχῆς τῶν κληματίδων καὶ φύλλων. Τὸ αὐτὸ